

Introduction

אסתר ט/כ"ח - והימים האלה נזכרים ונעשים בכל־דור ודור... וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה ב/י"ח - כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר...ואף על פי שכל זכרון הצרות יבטל שנאמר "כי נשכחו הצרות הראשונות... ימי הפורים לא יבטלו שנאמר "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם."

Source

אסתר ט/ל"א - לקיים את־ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על־נפשם ועל־זרעם דברי הצמות וזעקתם:

Independent	Part of Purim
<p>אבן עזרא [אסתר ט/ל]- וטעם "קיימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות" - ... וטעם "דברי הצמות" על הנזכרים בספר זכריה שהן בתמוז ואב ותשרי וטבת. והטעם, כי קיימו היהודים על נפשם לשמוח בימי הפורים כאשר קיימו על נפשם ועל זרעם להתענות בימי אבלם כאשר הובקעה העיר ונשרף הבית, כי הנביא לא ציום שיתענו כאשר אפרש במקומו ואנחנו חייבים שלא נשיג גבול ראשונים:</p> <p>תשובה מיוחסת לגאונים [תשובות הגאונים הרכבי, סימן ט"ו, בסופה, "גנזי שכתר" בע' 130]- "וי"ג של אדר ראשון נמי מתענין כי"ג של אדר שני"</p> <p>ספר מנהגים דבי מהר"ם - "משנכנס אדר מרבין בשמחה לבד מבערב פורים שנהגו להתענות בו, וקורין לו "תענית אסתר" ובשחריתו נהגו לומר סליחות...."</p>	<p>אבן עזרא [אסתר ט/ל]- וטעם "קיימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות" - על דעת רבים על יום תענית אסתר.</p> <p>הר"ן [על הרי"ף מסכת תענית דף ז עמוד א]- אבל הראב"ד ז"ל אומר: אף על פי שבטלה מגילת תענית, אעפ"כ אין גוזרין אותן הימים תענית על הצבור לכתחלה, ...די"ג אינו דומה לשאר תעניות, דזכרון הוא לנס שנעשה בו, ועוד שיש לנו סמך בכתוב שאמר "וכאשר קימו על נפשם דברי הצמות" לומר שכשם שקבלו עליהם לעשות יום טוב כך קבלו עליהם דברי הצמות וזעקתם כלומר לעשות תענית בכל שנה ושנה.</p>

Ramification # 1: Exemptions from the Fast

<p>שו"ע [או"ח, תרפ"ו/ב]- מתענים בי"ג באדר; ...הגה: ותענית זה אינו חובה, לכן יש להקל בו לעת הצורך, כגון: מעוברות או מניקות או לחולה שאין בו סכנה, ואפי' רק כואבי עינים, שאם מצטערים הרבה לא יתענו ויפרעו אח"כ.</p>	<p>הגהות מיימוניות [הלכות תעניות ו/א]- הנה מנהג כל ישראל להתענות ביום שלפני פורים. אמנם מזה אין ראייה דשמא תענית אסתר חשיב לן כתענית חובה כט' באב, כיון דהוי מדברי הגאונים ומנהג כל ישראל אבל תענית של רשות לעולם אסור....</p>
--	---

Ramification # 2: Comes out on Shabbat

רמב"ם, הלכות תעניות ה/ה - ואם חל שלשה עשר באדר להיות בשבת = **מקדימין ומתענין בחמישי** שהוא אחד עשר, אבל אחד מארבעה ימי הצמות שחל להיות בשבת דוחין אותו לאחר השבת.

<p>מגיד משנה [הלכות תעניות פרק ה הלכה ה]- גם זה פשוט, והטעם שא"א לאחר עד יום א' לפי שהוא פורים</p>	<p>לחם משנה [הלכות תעניות פרק ה הלכה ה]- בגמ' (דף כ"ה) אמרין בט"ב דאקדומי פורענותא לא מקדמינן, כלומר דאי לאו האי טעמא היה לנו לעשותו ביום ה.</p>
---	---

Ramification # 3- "Fasting" during Megilla Reading at night

הרמ"א [שו"ע, או"ח, תרצ"ב/ד]- אבל אסור לאכול קודם שישמע קריאת המגילה, אפי' התענית קשה עליו.

<p>תרומת הדשן סימן ק"ט - אבל אין נראה לו להתיר למי דקשה לו להמתין כדלעיל, שיטעום מעט קודם קריאת מגילה וימתין שוב עד שיבא לו הקורא. כדאמרינן פ"ק דברכות [ד:]; "לא יאמר אדם אוכל קימעא ואשתה קימעא ואח"כ אקרא ק"ש ואתפלל" כו', עד כל העובר על דברי חכמים חייב מיתה. ונראה דכ"ש לענין קריאת מגילה דחיישין שמא תחטיפנו שינה ויבטל מקריאתה, שהרי יש בה שהות טובא וגם קריאתה חובה טפי, שהרי כל המצות נדחית מפניה.</p> <p>משנה ברורה בשם תה"ד [תרצב/ט"ו]- כמו לענין ק"ש דערבית דאמרינן מטעם שמא יחטפנו שינה ויבטל מקריאתה...ועיין לעיל בסימן רל"ה ס"ב ובמ"ב שם כמה פרטים לענין ק"ש וה"ה כאן. ודע דכמו בלילה אסור לאכול קודם קריאתה, ה"ה ביום אפילו כבר התפלל אסור לאכול קודם קריאתה וכמו לענין שופר ולולב:</p> <p>משנה ברורה [שם י"ז]- עיין במ"א שמסיק דדוקא אכילה אסור, אבל טעימה בעלמא שרי.</p>	<p>אוצר הגאונים [מגילה כ"א; עמ' 31]- וקורין את המגילה לפני הציבור קודם שיאכלו כלום הרא"ש [מסכת תענית ב/כ"ד]- ומה שנהגו להתענות בשלשה עשר באדר...ועוד זמן קהלה לכל היא שנקהלו ועמדו על נפשם למלחמה ובקשו רחמים וגם הוא מעיקר הנס:</p>
--	--